

Izjava visokog predstavnika Valentina Inzka povodom obilježavanja petnaeste godišnjice parafiranja Općeg okvirnog sporazuma za mir u BiH

Uspjeh je moguć

Petnaest godina nakon Daytonu želja građana Bosne i Hercegovine je da mogu sa optimizmom gledati u budućnost.

Sada kada su opći izbori iza nas, politika u BiH ima priliku da se konačno odmakne od bučne retorike diskusija koje su vođene tokom kampanje i da se fokusira na stvarne izazove sa kojima se suočavaju građani.

Susjedi Bosne i Hercegovine distancirali su se od šovinizma koji je ranije bio prisutan, a koji ne donosi rezultate, i aktivno rade na tome da razviju klimu saradnje iz koje će svaka zemlja u regiji imati koristi.

U međuvremenu, Evropska unija proaktivno radi na tome da svim zemljama Zapadnog Balkana pomogne da se pripreme za punopravno članstvo i kao dio tih napora EU pruža Bosni i Hercegovini praktičnu podršku i ekonomsku pomoć u vrijednosti od oko 100 miliona eura godišnje. Sa nedavnim ukidanjem viza Evropska Unija je izrazila i dobrodošlicu građanima, a time i Bosni i Hercegovini da je dobrodošla u EU kao država.

Ne smije se propustiti prilika da se te pozitivne okolnosti maksimalno iskoriste.

Nakon značajnih dostignuća u prvih jedanaest godina nakon Daytonu, sada izlazimo iz prilično neproduktivnog četverogodišnjeg perioda u kojem je došlo do pada životnog standarda i povećanja korupcije.

Niko ne želi da se taj trend nastavi.

Građani Bosne i Hercegovine nebrojeno puta su sasvim jasno rekli šta žele – a to je članstvo u Evropskoj uniji.

Oni žele zemlju koja funkcioniра, a tu funkcionalnost treba jačati, zemlju sa vladavinom prava, zemlju koja svojim građanima omogućava da žive sa dostojanstvom.

Građani jasno znaju gdje žele da idu.

Sada njihovi predstavnici, oni koji su izabrani u oktobru, moraju raditi na tome da ih tamo i dovedu.

Provedba evropskog programa ekonomskih, socijalnih i ustavnih reformi direktno će riješiti glavne izazove sa kojima se suočavaju građani BiH.

To znači kraj ekonomske i institucionalne krize i usklađivanje Ustava sa evropskim standardima.

Neko može upitati: da li je to zaista moguće? Mogu li bosanskohercegovački političari zaista ostvariti napredak?

Kako biste našli odgovor na to pitanje, samo pogledajte šta je postignuto u posljednjih petnaest godina.

Krajem 1995. godine, ovo društvo bilo je na koljenima – stotinu hiljada mrtvih i dva miliona ljudi koji su ostali bez domova, razorene zajednice, uništena privreda, traumatizirani ljudi.

To nije Bosna i Hercegovina iz 2010.

Danas ova zemlja jeste suočena sa stvarnim izazovima – ali postignut je ogroman napredak, a i preostali problemi mogu se riješiti.

I dok obilježavamo petnaestu godišnjicu Daytonu, vidimo zemlju koja ima materijalne i ljudske resurse da ponovo postane ekonomija sa najbržom stopom rasta u Jugoistočnoj Evropi.

Vidimo zemlju koja ima resurse da dovede do kraja svoj dugi put do potpune evropske integracije.

Njen potencijal će se pretvoriti u pozitivnu stvarnost ako se političari još jednom usredsrede na rješavanje problema, korektno i otvoreno.

Tokom većeg dijela posljednjih 15 godina, Bosna i Hercegovina je bila uspješna – a bila je uspješna kada su se njeni lideri bavili praktičnim pitanjima konstruktivno i sa iskrenim namjerama.

Treba nam još toga.

I *možemo* imati još toga.

Stranke to mogu uraditi ako formiraju vlade bez odlaganja i ako se daju na posao za koji su birani na izborima.

Petnaest godina nakon Dejtona, izgledi i potencijali za Bosnu i Hercegovinu su dobri, pogotovo ekonomski. Ali i na političkom polju napredak je moguć, mora biti moguć.

Ova zemlja se nalazi u fazi kada je uspjeh nadohvat ruke. Kad je uspjeh moguć – sa samo malo više dobre političke volje i više poštovanja drugog. A prije svega sa više poštovanja građana i njihovih sudbina, dobrih “običnih ljudi” u Bosni i Hercegovini, koji tvore ogromnu većinu stanovništva.